

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Sędzia WSA

Sędzia WSA

Izabela Głowacka-Klimas

Piotr Borowiecki

Andrzej Wieczorek (spr.)

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 14 lutego 2022 r.
sprawy ze skargi Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka z siedzibą w Warszawie
na decyzję Prezesa Trybunału Konstytucyjnego
z dnia 30 lipca 2021 r. nr P.020.1.2021
w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej

- 1. uchyla decyzję Prezesa Trybunału Konstytucyjnego w zaskarżonej części;**
- 2. zasądza od Prezesa Trybunału Konstytucyjnego na rzecz Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka z siedzibą w Warszawie kwotę 200 zł (słownie: dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.**

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
Sąd I Instancji

Agnieszka Kozłowska

[Signature]
Stary Sędzia

UZASADNIENIE

Prezes Trybunału Konstytucyjnego (zwany dalej Prezesem TK/organem) decyzją z dnia 30 lipca 2021 r. nr P.020.1.2021, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 lipca 2020 r. (zwanego dalej wnioskiem) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka w Warszawie (zwanej dalej Fundacją/skarżącą) o udostępnienie informacji publicznej opisanej w ww. wniosku, odmówił skarżącej udostępnienia informacji publicznej.

Wnioskiem z 30 lipca 2020 r. skarżąca wystąpiła do organu z żądaniem udostępnienia informacji publicznej, w tym:

1. liczby, wydanych w latach 2015 - 2020, zarządzeń Prezesa TK o zmianie składu sędziowskiego wyznaczonego do rozpoznania sprawy, z podaniem liczb dla poszczególnych lat,
2. liczby spraw, w których w latach 2015 - 2020 doszło do zmiany sędziego sprawozdawcy wyznaczonego do rozpoznania danej sprawy,
3. sygnatur spraw, w których w latach 2015-2020 doszło do zmiany składu sędziowskiego na mocy zarządzenia Prezesa TK, z wyszczególnieniem spraw, w których doszło do zmiany sędziego sprawozdawcy, a także tych, w których doszło do zmiany składu sędziowskiego w wyniku zakończenia kadencji przez sędziego TK lub jego śmierci,
4. liczby spraw, w których w latach 2017 - 2020 doszło do wyznaczenia sędziego sprawozdawcy na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed TK (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2393),
5. sygnatur spraw, w których w latach 2017-2020 doszło do wyznaczenia sędziego sprawozdawcy na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed TK (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2393).

Organ poinformował Fundację, że żądane informacje zawarte są w aktach sprawy TK, do których dostęp odbywa się na podstawie art. 74 ust. 4 ustawy z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed TK (Dz. U. z 2019, poz. 2393, zwanej dalej u.o.t.p.TK).

Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 19 stycznia 2021 r., II SAB/Wa 662/20, Prezes TK został zobowiązany do rozpatrzenia wniosku Fundacji z 30 lipca 2020 r. w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy.

Rozpatrując wniosek organ ustalił, że żądana przez skarżącą informacja stanowi informację publiczną przetworzoną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej z dnia 6 września 2001 r. (Dz.U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm., zwanej dalej u.d.i.p.), i pismem z 18 czerwca 2021 r. wezwał Fundację do wykazania, że uzyskanie żądanej informacji przetworzonej jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Pismem z dnia 29 czerwca 2021 r. skarżąca nadesłała do organu wyjaśnienia wskazujące na istnienie interesu publicznego szczególnie uzasadniającego udzielenie informacji o charakterze przetworzonym. Wskazała, że udostępnienie żądanych informacji ma szczególne znaczenie dla interesu publicznego. W ocenie skarżącej celem wniosku jest poznanie skali korzystania przez Prezesa TK z instytucji zmiany składu sędziowskiego oraz skali wykorzystania instytucji wskazanej w art. 39 ust. 2 u.o.t.p.TK. Podniosła, że genezą wniosku są publicznie podnoszone zarzuty dotyczące zmian składu przez obecnego Prezesa TK. W tym kontekście skarżąca odwołała się do treści publicznie dostępnych pism sędziów TK oraz do informacji medialnych. W ocenie Fundacji żądane informacje będą miały „niebagatelne znaczenie dla efektywnej realizacji konstytucyjnego prawa jednostki do złożenia skargi konstytucyjnej” oraz „dostarczą także okoliczności pozwalających na dokonane prawnej oceny działań prezesa TK”. Zaznaczyła, że jest organizacją społeczną o ugruntowanej pozycji, zorientowaną na przestrzeganie praw człowieka i upowszechnianie wiedzy na ich temat, zaś uzyskane w trybie dostępu do informacji publicznej informacje staną się przedmiotem analizy i opracowania ze strony wnioskodawcy w ramach projektu badawczego „Monitoring systemu ochrony praw człowieka w Polsce”.

Organ w dniu 30 lipca 2021 r. na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz art. 16 ust. 1 i 2 u.d.i.p. w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r., poz. 735; dalej też: k.p.a.) wydał decyzję o odmowie udostępnienia skarżącej informacji publicznej w całości. Wskazał, że aby uzyskać dostęp do informacji o charakterze przetworzonym konieczne jest wykazanie w szczególności: kryteria przedmiotowe (szczególna waga i przydatność żądanej informacji) jak i podmiotowe (możliwości wykorzystania przez wnioskodawcę uzyskanych danych dla realnej, a nie hipotetycznej, poprawy funkcjonowania instytucji państwa). Zdaniem organu w niniejszej sprawie nie zostały spełnione

powyższe kryteria, tym samym jego zdaniem należało wydać decyzję w całości odmawiającą udzielania żądanej publicznej informacji przetworzonej.

Nadto wskazał, że co do zasady akta spraw rozpoznawanych przed TK są jawne i udostępniane na wniosek, a skarżąca nie ma obowiązku legitymowania się interesem prawnym lub publicznym, aby zapoznać się z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy.

Skargę na powyższą decyzję w części dotyczącej informacji żądanej w punktach 3 i 5 wniosku wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Fundacja, zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy, w postaci:

1) art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. poprzez jego błędną wykładnię i niezasadne przyjęcie, że udostępnienie żądanej informacji publicznej nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego;

2) art. 61 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. nr 47, poz. 483, z późn. zm., dalej Konstytucja) w zw. z Preambułą Konstytucji w zw. z art. 2 Konstytucji oraz art. 10 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 z późn. zm.) poprzez ich niezastosowanie i bezpodstawne uznanie, że udostępnienie żądanej informacji publicznej nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego;

2. mające wpływ na wynik sprawy naruszenie przepisów postępowania w postaci:

3) art. 7 w zw. z art. 77 § 1 i 4 w zw. z art. 80 k.p.a.

a) poprzez wybiórcze przeprowadzenie postępowania dowodowego w tym pominięcie istotnych dla ustalenia interesu publicznego zachodzącego w sprawie okoliczności przedstawionych przez skarżącą dotyczących:

i) znaczenia przestrzegania zasad ustalania składów sędziowskich powołanych do rozpoznania sprawy dla realizacji prawa jednostki do rzetelnego postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, który nosi cechy bezstronności, niezależności oraz jest ustanowiony ustawą;

ii) korespondencji sędziów Trybunału Konstytucyjnego wskazujących na nieprawidłowości w zakresie przydzielania spraw sędziom, w tym arbitralne odstępstwa Prezes Trybunału Konstytucyjnego od zasad przydzielania spraw sędziom oraz nieuzasadnione przypadki zmiany składu sędziowskiego;

- iii) powszechnie podnoszonych wątpliwości wskazujących na brak bezstronności oraz niezależności Prezes Trybunału Konstytucyjnego;
 - iv) posiadania przez skarżącą zdolności do wykorzystania żądanych informacji publicznych, w szczególności w postaci doświadczenia, kapitału ludzkiego i zaplecza organizacyjnego;
 - b) poprzez dowolne, niepodparte zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym przyjęcie, że:
 - i) wystąpienie z żądaniem informacji publicznej przez organizację społeczną nie ma znaczenia dla oceny zaistnienia szczególnego interesu publicznego;
 - ii) żądana informacja publiczna ma charakter nieprzydatny dla skarżącej;
 - iii) w świetle żądanych informacji nie jest możliwe znalezienie kryterium prawnego pozwalającego na dokonanie oceny prawnej działań Prezes Trybunału - Konstytucyjnego;
 - iv) skarżąca nie ma realnej, obiektywnie mierzonej możliwości wykorzystania żądanych informacji publicznych;
 - v) skarżąca żąda udostępnienia informacji publicznej wyłącznie w celu ich rozpowszechnienia;
- co zdaniem skarżącej doprowadziło organ do niezasadnego uznania, że udostępnienie żądanych informacji nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego.

Jej zdaniem fakt zwrócenia się z omawianym żądaniem przez organizację społeczną, a nie osobę fizyczną, powinien stanowić jedną z okoliczności branych pod uwagę przy ocenie zaistnienia szczególnego interesu publicznego w udostępnieniu żądanych informacji, zwłaszcza w kontekście roli społeczeństwa obywatelskiego w budowaniu standardów państwa prawa.

Podniosła, że okolicznościami, które winny być wzięte pod uwagę są statutowe cele, którymi kieruje się organizacja społeczna w swojej działalności. W tym kontekście organ wskazał na cele wymienione w § 8 ust. 2 statutu skarżącej, a mianowicie „propagowanie praw człowieka jako podstawy funkcjonowania państwa i społeczeństwa”, pominął jednak inne istotne cele, w tym przede wszystkim „podejmowanie inicjatyw edukacyjnych i badawczych w zakresie problematyki praw człowieka”, a także „działanie na rzecz ochrony praw człowieka”.

Nadto skarżąca wskazała, że okolicznością, która w tym kontekście winna być również wzięta pod uwagę, jest kwestia doświadczenia oraz zasobów posiadanych

przez podmiot żądający udostępnienia informacji pozwalających mu na wykorzystanie żądanej informacji. Skarżąca jest organizacją posiadającą ponad trzydziestoletnie doświadczenie. Dodatkowo dysponuje ugruntowaną pozycją, rozpoznawalnością, jej przedstawiciele są regularnie zapraszani do uczestnictwa w życiu publicznym, zabierania głosów w ważnych sprawach dotyczących przestrzegania w Polsce praw człowieka i poszanowania praworządności. Skarżąca regularnie uczestniczy w opiniowaniu aktów prawnych dla administracji pozarządowej, przygotowywaniu sprawozdań dla organów krajowych i międzynarodowych, debatach i dyskusjach. Wielokrotnie składała również opinię amicus curiae w postępowaniu przed sądami krajowymi, Trybunałem Konstytucyjnym i organami międzynarodowymi, w tym przede wszystkim Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. Od lat z sukcesami prowadzi litygację strategiczną w obszarze praw człowieka.

W związku z powyższym wносиła o uchylenie zaskarżonej decyzji w części odmawiającej udzielenia informacji publicznych wymienionych w punkcie 3 i 5 wniosku i zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę organ podtrzymał stanowisko jak w decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem skargi jest decyzja organu z dnia 30 lipca 2021 r. w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej.

Zgodnie z art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 137), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej, przy czym kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

W świetle powołanych przepisów cyt. ustawy, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, w zakresie swojej właściwości, ocenia zaskarżoną decyzję administracyjną, postanowienie, czy też inny akt lub czynność z zakresu administracji publicznej dotyczącą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z punktu widzenia ich zgodności z prawem materialnym i przepisami postępowania administracyjnego, według stanu faktycznego i prawnego

obowiązującego w dacie wydania tego aktu lub podjęcia spornej czynności. Chodzi więc o kontrolę aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dokonywaną pod względem ich zgodności z prawem materialnym i przepisami procesowymi, nie zaś według kryteriów słuszności.

Ponadto, co wymaga podkreślenia, Sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy, nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (vide: art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm., dalej „P.p.s.a.”).

Przedmiotem wniosku była informacja publiczna. W ocenie Sądu adresat wniosku jest podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej. Powyższe okoliczności nie były kwestionowane na żadnym etapie postępowania. Nie była także kwestionowana okoliczność dotycząca tego, że żądana informacja ma charakter przetworzony.

W tym miejscu należy wskazać, że jak podnosi organ, w piśmie z dnia 29 czerwca 2021 r. skarżąca wskazywała, na następujące cele uzyskania informacji: poznanie skali i prawna ocena korzystania przez Prezesa TK z instytucji zmiany składu sędziowskiego. Organ wskazuje, że w skardze na decyzję, nie tylko wskazała na nowy cel żądania informacji publicznej przetworzonej jakim ma być „analiza i ocena zmian w ustawach regulujących funkcjonowanie i tryb postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym”. W ocenie organu, okoliczności opisane w skardze nie zostały przedstawione orzekającemu w sprawie organowi.

W ocenie Sądu kwestią sporną jest okoliczność czy w sprawie występuje szczególny interes publiczny przemawiający za udostępnieniem skarżącej żądanej informacji. W wyroku NSA z dnia 5 marca 2015 r., I OSK 865/14, podkreślono potrzebę pro-obywatelskiego wykładania przepisów u.d.i.p. i nie tworzenia sztucznych barier, utrudniających pozyskiwanie wiedzy o sprawach publicznych np. poprzez zasłanianie się skomplikowaniem wewnętrznej struktury lub niedostosowaniem wykorzystywanych systemów obsługi danych. Organy muszą się liczyć z tym, iż każdy zainteresowany podmiot ma prawo uzyskać odpowiedź na interesujące go kwestie ze sfery spraw publicznych, a organ zobowiązany jest temu uczynić zadość. Nie zmienia to jednak okoliczności, iż konkretne żądanie może w istocie zawierać wniosek o udostępnienie informacji publicznej przetworzonej. Samo ustalenie, iż w sprawie mamy do czynienia z informacją publiczną

przetworzoną nie oznacza jednakowoż, iż automatycznie zostanie wydana decyzja odmowna. Ustawodawca w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. powiązał prawo dostępu do informacji publicznej przetworzonej z istnieniem po stronie wnioskodawcy przesłanki "szczególnie istotnego interesu publicznego".

Pojęcie to jest znaczeniowo węższe od funkcjonującego w powszechnym użyciu pojęcia interesu społecznego. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz jego ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie zaś łączy się z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Skuteczne działanie w granicach interesu publicznego wiąże się zatem z możliwością realnego wpływu na funkcjonowanie określonych instytucji państwa w szerokim tego słowa znaczeniu. Pozyskanie informacji publicznej przetworzonej, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., musi więc być nie tylko istotne dla interesu publicznego, ale istotność ta musi mieć również charakter szczególny.

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, iż na szczególny interes publiczny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p., składają się trzy przesłanki:

- 1) działanie wnioskodawcy dla szerszej grupy osób, bowiem wnioskodawca musi wskazać, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub wywoła skutki dotyczące potencjalnie dużego kręgu adresatów,
- 2) działanie służy społecznie akceptowalnym celom związanym z naprawą istniejących struktur administracyjnych lub społecznych,
- 3) możliwości rzeczywistego wykorzystania informacji w taki sposób, aby miała ona wpływ na określone działania lub sytuację (por. wyroki NSA z dnia: 10 stycznia 2014 r., I OSK 2111/13; 3 sierpnia 2010 r., I OSK 787/10; 7 grudnia 2011 r., I OSK 1737/11; 5 marca 2013 r., I OSK 3097/12).

Wnioskodawca powinien zatem posiadać obiektywne i autentyczne, a nie tylko potencjalne, możliwości posłużenia się informacją przetworzoną do podjęcia działań dla poprawy sytuacji określonej grupy społecznej lub naprawy instytucji publicznych. Na ogół, gdy z żądaniem udostępnienia informacji publicznej przetworzonej występuje podmiot niewyposażony w szczególne cechy umożliwiające mu jej spożytkowanie dla dobra publicznego, zasadne wydaje się rozważenie odmówienia udostępnienia takiej informacji stosowną decyzją, przewidzianą w art. 16 u.d.i.p.

W przypadku podmiotu, który ma możliwości wykorzystania takiej informacji w zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego należy z dużą ostrożnością podchodzić do oceny przesłanki szczególnego interesu publicznego. Słusznie przyjmuje się przy tym w doktrynie i orzecznictwie, iż powinność wykazania interesu publicznego spoczywa w głównej mierze na autorze wniosku o udzielenie informacji przetworzonej (w myśl zasady koniecznego współdziałania organu i podmiotu ubiegającego się o załatwienie sprawy w określony sposób). Niewskazanie tej przesłanki nie oznacza jednak, iż organ jest całkowicie zwolniony z obowiązku jej badania. Możliwa jest bowiem sytuacja, w której z pewnych względów, wnioskodawca nie może sam wykazać interesu publicznego, choćby z tego powodu, że ów interes jest obiektywnie trudny dla niego do uchwycenia lecz istnieje, bądź jego wykazanie, z uwagi na oczywistość, jest zbędne.

W tym konkretnym przypadku, w ocenie Sądu, skarżąca wykazała, że jest organizacją posiadającą ponad trzydziestoletnie doświadczenie w pozyskiwaniu, analizowaniu i opracowywaniu wniosków dotyczących usprawnienia działań organów w obszarze praw człowieka. Skarżąca dysponuje ugruntowaną pozycją, rozpoznawalnością, jej przedstawiciele są regularnie zapraszani do uczestnictwa w życiu publicznym, zabierania głosów w ważnych sprawach dotyczących przestrzegania w Polsce praw człowieka i poszanowania praworządności. Skarżąca regularnie uczestniczy w opiniowaniu aktów prawnych dla administracji pozarządowej, przygotowywaniu sprawozdań dla organów krajowych i międzynarodowych, debatach i dyskusjach. Wielokrotnie składała również opinię *amicus curiae* w postępowaniu przed sądami krajowymi, Trybunałem Konstytucyjnym i organami międzynarodowymi, w tym przede wszystkim Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. Od lat z sukcesami prowadzi litygację strategiczną w obszarze praw człowieka.

Skarżąca jest jedną z najstarszych organizacji pozarządowych, ma ugruntowane doświadczenie w przygotowywaniu raportów poświęconych funkcjonowaniu kluczowych instytucji państwa. Jak wskazała skarżąca, w ostatnich latach poświęciła w tym zakresie Trybunałowi Konstytucyjnemu dwa raporty dokumentujące zmiany w prawie dotyczące Trybunału Konstytucyjnego oraz zmiany w jego funkcjonowaniu.

Sąd wskazuje, że statutowa deklaracja dotycząca działań, jakie skarżąca podejmuje w celu realizacji swoich celów dotyczy: „bieżące analizowanie stanu

przestrzegania praw człowieka w kraju". Celami, którymi kieruje się Fundacja w swojej działalności są m.in.:

1. propagowanie praw człowieka jako podstawy funkcjonowania państwa i społeczeństwa,
2. podejmowanie inicjatyw edukacyjnych i badawczych w zakresie problematyki praw człowieka,
3. działanie na rzecz ochrony praw człowieka.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że wnioskodawca wykazał, że jego działanie wywoła skutki i będzie kierowane do potencjalnie dużego kręgu adresatów a także będzie ukierunkowane na poprawę działalności organu.

Podnieść również należy, na co zwracała uwagę skarżąca, że jest organizacją o rozbudowanym dziale prawnym, zatrudniającym kilkunastu prawników, w tym osoby legitymujące się tytułami naukowymi doktora nauk prawnych czy zawodowymi adwokata albo radcy prawnego. Przygotowywane przez skarżącą publikacje, raporty oraz opinie służą m.in. dokumentowaniu wprowadzonych w ustawodawstwie zmian kluczowych z punktu widzenia ochrony praw człowieka, ocenie skutków tych zmian oraz propagowaniu rozwiązań pożądaných z punktu widzenia ochrony praw człowieka.

Wszystkie te okoliczności mają charakter notoryjny i w ocenie Sądu winny być z urzędu wzięte pod uwagę. Ich dokładna ocena winna prowadzić organ do uznania, że skarżąca ma rzeczywistą, obiektywnie mierzoną możliwość wykorzystania żądanych informacji publicznych w deklarowanym przez siebie celu, jakim jest analiza i ocena zmian w ustawach regulujących funkcjonowanie i tryb postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Należy też mieć na uwadze, że informacja stanowi jedno z narzędzi działania Fundacji, niezbędne do wykonywania funkcji organizacji pozarządowej, której zadaniem jest działanie na rzecz ochrony praw człowieka, także przez kontrolę działań władzy publicznej. Dlatego wszelkie ograniczenia w dostępie do informacji publicznej powinny mieć charakter proporcjonalny i również znajdować uzasadnienie w interesie publicznym. Utrudnianie dostępu do informacji może powodować, że Fundacja, a także inne podmioty, nie będą w stanie skutecznie realizować swoich funkcji.

Uzyskanie spornych informacji nie jest warunkiem niezbędnym dla zapewnienia jawności działalności organu to jednak – w ocenie składu orzekającego

– w okolicznościach niniejszej sprawy uzyskana przez Fundację od Organu informacja o charakterze przetworzonym stanowić będzie podstawę do rzeczywistego a nie hipotetycznego „podejmowanie inicjatyw edukacyjnych i badawczych w zakresie problematyki praw człowieka”, a także „działanie na rzecz ochrony praw człowieka”.

Wobec tego, w ocenie Sądu, skarżąca Fundacja, wykazała, że za udostępnieniem wnioskowanych informacji przemawia szczególnie istotny interes publiczny. Ponownie rozpoznając sprawę organ uwzględni powyższą argumentację.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd działając na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a) P.p.s.a. uchylił zaskarżoną decyzję w zaskarżonej części.

O kosztach postępowania sądowego orzeczono na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 1 P.p.ś.a..

W Warszawie, dnia 14 października 2021 r.

Adm. Sąd
Sędzią wyznaczonym